GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ
privind reglementarea unor măsuri fiscale

Luând în considerare necesitatea fluidizării activităţilor economico-financiare a operatorilor economici, care, deşi sunt viabili din punct de vedere economic, întâmpină dificultăţi în achitarea obligaţiilor fiscale din lipsă de lichidităţi,

având în vedere problemele întâmpinate de operatorii economici care au de încasat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, în privinţa fluxului de lichidităţi,

ţinând cont de prioritatea obiectivului de creştere a performanţei colectării veniturilor bugetare în cadrul căruia un rol important revine şi măsurilor de constrângere pentru neconformarea la plata obligaţiilor fiscale,

pentru crearea premiselor relansării economice prin reducerea poverii fiscale din sarcina contribuabilului în sensul reglementării cadrului legal privind calculul accesoriilor creanţelor fiscale astfel încât să se realizeze o diminuare a nivelului penalităţilor de întârziere datorate pentru plata cu întârziere a obligaţiilor fiscale dar şi o motivare a conformării la plata acestor obligaţii,

în considerarea faptului că mărirea termenelor în cadrul cărora un contribuabil are obligaţia de a achita sumele care constituie condiţie de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată, reprezintă o măsură care vine în sprijinul mediului de afaceri întrucât ar conduce la creşterea lichidităţilor aflate la dispoziţia acestora,

având în vedere că prin introducerea posibilităţii acordării eşalonării la plată în perioada de valabilitate a acesteia şi pentru obligaţiile fiscale stabilite urmare inspecţiei fiscale, se previne acumularea de noi datorii,

ţinând cont că instituirea măsurii de amânare la plată în cazul contribuabililor care au de încasat sume de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, reprezintă o facilitate menită să conducă la stimularea activităţii economice, pe de o parte şi, absorbţia fondurilor UE care este o prioritate cheie a Guvernului, pe de altă parte,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public şi constituie situaţii de urgenţă şi extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanţă de urgenţă:

Art. I - Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 120 se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(1) Dobânzile au caracter recuperatoriu şi se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenţă şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

2. Articolul 120^1 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"Articolul 120^1

Penalităţi de întârziere

(1) Penalităţile de întârziere au caracter sancţionatoriu şi se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenţă şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispoziţiile art. 120 alin. (2) – (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalităţii de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligaţia de plată a dobânzilor."

3. După alineatul (1^1) al articolului 175 se introduce un nou alineat, alin. (1^2), cu următorul cuprins:

"(1^2) Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile şi persoanelor care devin debitori potrivit art. 25 alin. (2) lit. d). În acest caz, prin excepţie de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să nu fie supuse executării silite şi să nu fie grevate de alte sarcini cu excepţia ipotecii constituită în condiţiile art. 25."

4. Alineatul (5) al articolului 175 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condiţiile legii, cu condiţia menţinerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului şi a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituţiei care a solicitat preluarea în administrare. Instituţia care are bunul în custodie are obligaţia inventarierii acestuia, potrivit legii."

Art. II - (1) Prevederile art. I intră în vigoare la data de 1 iulie 2013.

(2) Prevederile art. I pct. 2 sunt aplicabile obligaţiilor de plată scadente după data de 1 iulie 2013.

(3) Pentru obligaţiile de plată cu scadenţa până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, se aplică nivelul de penalitate de întârziere potrivit legislaţiei în vigoare până la data de 1 iulie 2013.

Art. III - Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr.15/2012, cu modificările şi completările ulterioare, se modifică şi se completează după cum urmează:

1. Alineatele (11) şi (11^1) ale articolului 9 se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(11) În scopul constituirii garanţiei sub forma prevăzută la alin. (2) lit. c), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum şi sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcţie de perioada de eşalonare la plată.

(11^1) În scopul constituirii garanţiei sub forma prevăzută la alin. (2) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie să acopere obligaţiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal

competent a instituit sechestrul, precum şi sumele eşalonate la plată ale contribuabilului, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procentaj de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcţie de perioada de eşalonare la plată."

2. La articolul 10 alineatul (1), literele b), e) şi f) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„b) să se achite, potrivit legii, obligaţiile fiscale stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepţia situaţiei în care contribuabilul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 10^1. Eşalonarea la plată îşi menţine valabilitatea şi dacă aceste obligaţii sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eşalonare la plată în situaţia în care termenul de 30 de zile se împlineşte după această dată.

.....

e) să se achite, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată, obligaţiile nestinse la data comunicării deciziei şi pentru care au fost comunicate somaţii;

f) să se achite obligaţiile de natura celor prevăzute la lit. e), pentru care au fost comunicate somaţii după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somaţiei sau până la finalizarea eşalonării la plată în situaţia în care termenul de 180 de zile se împlineşte după data stingerii în totalitate a obligaţiilor fiscale eşalonate la plată;".

3. La articolul 10^1 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) obligaţiile fiscale stabilite de organul de inspecţie fiscală prin decizie de impunere cu termene de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată."

4. După alineatul (2) al articolului 10^1 se introduc două noi alineate, alin. (2^1) şi (2^2), cu următorul cuprins:

„(2^1) Pentru obligaţiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menţinerea perioadei de eşalonare deja aprobată.

(2^2) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (2^1), pentru obligaţiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum şi pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată în derulare, la cererea contribuabilului, se poate aproba şi o altă perioadă de eşalonare dar care nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 1 sau art. 16^1, după caz. Dispoziţiile art. 3 alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător."

5. Alineatele (4), (6) şi (7) ale articolului 10^1 se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu depunerea cererii, contribuabilul trebuie să constituie şi garanţiile prevăzute de prezenta ordonanţă de urgenţă, corespunzător condiţiilor în care urmează să se modifice decizia de eşalonare la plată.

.....

(6) Prevederile art. 17^1 se aplică în mod corespunzător şi penalităţilor de întârziere aferente sumelor prevăzute la alin. (1).

(7) În situaţia în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare se respinge, contribuabilul are obligaţia să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere."

6. Alineatul (4) al articolului 11 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 120^1 din Codul de procedură fiscală se calculează până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată."

7. La articolul 16^1 alineatul (1), litera c) se modifică şi va avea următorul cuprins:

"c) contribuabilul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanţie în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată precum şi a penalităţilor de întârziere ce pot face obiectul amânării la plată potrivit art. 17^1, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condiţiile prezentei ordonanţe de urgenţă;".

8. La articolul 16^1 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înfiinţate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii."

9. După alineatul (4) al articolului 16^1 se introduc două noi alineate, alin. (5) şi (6), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile art. 17^1 se aplică în mod corespunzător şi penalităţilor de întârziere aferente sumelor eşalonate la plată potrivit prezentului articol.

(6) În situaţia în care ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată, organul fiscal constată că informaţiile cuprinse în documentele anexate la cererea depusă potrivit alin. (1) lit. a) nu corespund realităţii, organul fiscal emite decizia de anulare a deciziei de eşalonare la plată şi a deciziei de amânare la plată a penalităţilor de întârziere care produce aceleaşi efecte cu decizia de constatare a pierderii valabilităţii eşalonării la plată."

10. Alineatul (2) al articolului 17^1 se modifică şi va avea următorul cuprins:

"(2) Garanţiile ori valoarea bunurilor prevăzute la art. 9 alin. (9) - (11^1) trebuie să acopere şi penalităţile de întârziere, precum şi majorările de întârziere amânate la plată."

Art. IV – (1) Prevederile art. III pct. 6 intră în vigoare la data de 1 iulie 2013 şi se aplică creanţelor fiscale scadente după această dată.

(2) Prevederile art. III pct. 3 se aplică şi eşalonărilor la plată în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(3) Prevederile art. III pct. 8 se aplică cererilor de acordare a eşalonărilor la plată depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Art. V - (1) Contribuabilii care au de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorităţile cu competenţe în gestionarea fondurilor europene în baza contractelor de finanţare încheiate cu acestea, denumite în continuare *autorităţile competente*, pot solicita amânarea la plată a impozitelor, taxelor, contribuţiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat inclusiv a obligaţiilor accesorii, administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală sau transmise spre recuperare acestei autorităţi, denumite în continuare *obligaţii fiscale*.

(2) Amânarea la plată se acordă în limita sumei de încasat de la autorităţile competente şi în ordinea vechimii obligaţiilor fiscale. Limita sumei de încasat se analizează în funcţie de obligaţiile fiscale ce pot forma obiectul deciziei de amânare la plată prevăzută la alin. (10) sau alin. (11) lit. a), după caz.

(3) Amânarea la plată nu se acordă:

a) contribuabililor pentru care s-a deschis procedura insolvenţei;

b) contribuabililor pentru care a început executarea silită de către un alt creditor prin poprirea sumelor de încasat de la autorităţile autorităţile competente;

c) contribuabililor care au în derulare o eşalonare la plată în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) În scopul amânării la plată contribuabilul depune la organul fiscal competent cererea de acordare a amânării precum şi documentul emis de autoritatea competentă, în original, prin care se certifică cuantumul sumelor certe, lichide şi exigibile pe care contribuabilul le are de încasat de la aceasta. Documentul este valabil 20 de zile de la data emiterii şi trebuie să fie în termenul de valabilitate la data depunerii cererii de amânare la plată.

(5) Documentul prevăzut la alin. (4) se emite de către autoritatea competentă la cererea contribuabilului în termen de 5 zile de la data solicitării. La cererea de eliberare a documentului contribuabilul poate anexa o notificare prin care renunţă la dreptul de a percepe sau încasa dobânzi, penalităţi sau accesorii, de orice natură, aferente creanţelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză. În acest caz, în documentul emis, autoritatea competentă confirmă că a luat act de notificarea contribuabilului.

(6) Contribuabilul poate depune una sau mai multe cereri de amânare la plată, ori de câte ori este cazul, cu respectarea limitei prevăzute la alin. (2).

(7) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică contribuabilului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării amânării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru.

(8) Prin excepţie de la prevederile art. 112 alin. (2) şi (3) din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligaţiile fiscale exigibile existente în sold la data eliberării acestuia.

(9) Cererea contribuabilului se soluţionează de organul fiscal competent în termen de 15 zile de la data depunerii, prin decizie de amânare la plată a obligaţiilor fiscale principale şi accesorii sau decizie de respingere, după caz.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (9), în cazul aprobării cererii şi dacă contribuabilul a renunţat, potrivit alin. (5), la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalităţi sau accesorii, de orice natură, aferente creanţelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză, organul fiscal emite:

a) decizie de amânare la plată a obligaţiilor fiscale principale şi accesorii, cu excepţia celor prevăzute la lit. b);

b) decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităţilor de întârziere sau accesoriilor, aferente obligaţiilor fiscale principale amânate la plată.

(11) Odată cu emiterea deciziei de amânare la plată, organul fiscal competent înfiinţează poprirea asupra sumelor pe care autoritatea competentă le datorează contribuabilului, în limita obligaţiilor fiscale amânate la plată potrivit alin. (9) sau alin. (10) lit. a), după caz. Dispoziţiile art. 149 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia alin. (2), se aplică în mod corespunzător.

(12) Cu excepţia cazului în care prin lege se prevede altfel, pe perioada amânării la plată, pentru obligaţiile fiscale principale amânate la plată, contribuabilii datorează dobânzi pentru fiecare zi a perioadei de amânare la plată, începând cu data emiterii deciziei şi până la data stingerii obligaţiilor fiscale amânate la plată. Nivelul dobânzii este cel prevăzut de art. 120 alin. (7) din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(13) Prin excepţie de la prevederile alin. (12), în situaţia în care contribuabilul a renunţat, potrivit alin. (5), la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalităţi sau accesorii, de

orice natură, aferente creanţelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză, nu datorează dobânzi, penalităţi de întârziere sau accesorii, de orice natură, pentru obligaţiile fiscale principale amânate la plată.

(14) Ori de câte ori, anterior finalizării amânării la plată autorităţile competente prevăzute la alin. (1) notifică organul fiscal că suma înscrisă în documentul emis potrivit alin. (4) nu mai este datorată, în întregime sau în parte, amânarea la plată îşi pierde valabilitatea, total sau parţial, după caz. În acest caz, contribuabilul datorează dobânzi, penalităţi de întârziere sau accesorii de orice natură, potrivit legii, pe întreaga perioadă de amânare la plată.

(15) Pe perioada amânării la plată:

a) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită pentru obligaţiile fiscale amânate la plată;

b) nu se sting obligaţiile fiscale ce fac obiectul amânării la plată, cu excepţia situaţiei în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora.

(16) În situaţia în care sumele individualizate în deciziile prevăzute la alin. (9) sau, după caz, alin. (10) lit. a), se sting în totalitate, organul fiscal comunică contribuabilului decizia de finalizare a amânării la plată. În situaţia în care contribuabilul a renunţat la perceperea sau încasarea de dobânzi, penalităţi sau accesorii, de orice natură, aferente creanţelor de încasat de la autoritatea competentă în cauză potrivit notificării prevăzute la alin. (5), odată cu decizia de finalizare a amânării la plată organul fiscal emite şi decizia de anulare a dobânzilor, penalităţilor de întârziere sau accesoriilor individualizate în decizia prevăzută la alin. (10) lit. b).

(17) În situaţia în care în termen de 2 ani de la data comunicării deciziilor prevăzute la alin. (9) sau, după caz, alin. (10), amânarea la plată nu a fost finalizată, aceasta încetează, caz în care organul fiscal comunică contribuabilului decizia de încetare a amânării la plată. În acest caz, contribuabilul datorează dobânzi, penalităţi de întârziere sau accesorii, potrivit legii, pe întreaga perioadă de amânare la plată.

(18) Notificarea prevăzută la alin. (5) poate fi depusă şi pe perioada amânării la plată. În acest caz:

a) autoritatea sau instituţia publică emite un nou document care înlocuieşte documentul emis iniţial potrivit alin. (4);

b) în baza documentului prevăzut la lit. a) organul fiscal revocă decizia de amânare la plată emisă potrivit alin. (9) şi emite deciziile de amânare la plată potrivit alin. (10).

(19) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

PRIM-MINISTRU

Victor-Viorel PONTA